

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

впливовими політико-економічними гравцями, що є формою управління, яка відрізняється від традиційної тим, що заперечує ієрархію і вітає множинність груп управління, які ведуть між собою діалог, конструктивні відносини, які йдуть до консенсусу.

На систему глобального управління впливають процеси інтеграції країн та їх національних політик, створення зон вільної торгівлі, митних союзів, спільних ринків, економічних та політичних союзів. Сьогодні існують більше 100 видів регіональних угруповань. Основними суб'єктами системи глобального управління є міжнародні організації, ТНК, регіональні міждержавні інтеграційні об'єднання та уряди окремих країн.

Серед дослідників, що зробили спробу концептуалізувати теорію «глобального управління» варто відзначити Роберта В. Кокса та Стівена Джилла. Сучасний етап світового розвитку Р. В. Кокс характеризує як гіперлібералізм на протигагу державному капіталізму, а основними акторами називає ключові міжнародні фінансові інститути, тоді як С. Джилл основними акторами глобального управління вважає «глобалізовані еліти».

Основними перевагами глобалізації є обмін досвідом, підвищення рівня життя та забезпечення світової безпеки. Недоліками глобалізації є знищення національного розмаїття та системі легше пристосовуватись до змін та умов існування.

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПОДАТКОВИХ ПЛАТЕЖІВ, МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

студент **Щебетько Н.П.**, доцент **Котенко Н.В.**
Сумський державний університет (Україна)

Податкове планування на підприємстві, по праву, можна вважати одним з основних завдань. Раціональний розподіл у часі податкових платежів дозволяє більш ефективно використовувати грошові кошти підприємства.

Існують певні моделі поведінки платників податків: повноцінна сплата податків з дотриманням всіх вимог законодавства; здійснення податкового планування; обхід законодавства через його недосконалість та здійснення ухилень від сплати податків або ж їх неналежна сплата.

Податкова оптимізація може здійснюватися у вигляді зменшення суми самого платежу (не повинно протирічити законодавству); використовуючи відстрочення або розстрочення податкових платежів, умови яких зазначено у Податковому кодексі України [1]. Проте отримання податкової вигоди не повинне стати основною метою для ведення на підприємстві діяльності з оптимізації податкових платежів.

Налічується багато схем мінімізації податкових платежів у світовій практиці. Всі вони у тій чи іншій мірі є наслідком, з одного боку, глобалізації, а з іншого механізму уникнення подвійного оподаткування.

Серед методів цього механізму найпоширенішими є податковий кредит, податковий залік, податкове вирахування та податкове звільнення [2].

Однією з найбільшвідомих та дискусійних схем міжнародного податкового планування можна вважати проведення операцій імпорту та експорту через офшорні компанії. Досить поширена думка, що офшори – це «відмивання» грошей. Важливо розділяти поняття оптимізації податкових платежів та ухилення від сплати податків. Роботу з офшорними компаніями не можна назвати незаконною. Однак, існують випадки зловживання цим механізмом. Компанія, завдяки офшорним зонам, має змогу переносити об'єкт оподаткування у клімат, більш сприятливий для нарахування податків. Для країни, в якій фізично функціонує підприємство, цей хід подій не прийнятний через те, що вона не отримує фінансування у вигляді податкових внесків.

В наш час юридичні та фізичні особи можуть розміщувати свої кошти за кордоном. Однією з можливих схем оптимізації податкових навантажень можна вважати роботу з фірмами, які створюються за кордоном. Привабливими можна назвати країни з більш пільговим податковим кліматом.

У разі виникнення у податкових органів підозр щодо законності ведення операцій компанією, вони можуть здійснювати відповідні перевірки. Однак, ці перевірки не завжди дають змогу виявити факти правопорушень. У ситуаціях, коли податкове законодавство країн, у межах яких здійснюються господарські операції, дуже складне, може бути неможливим довести факт зловживання податковими пільгами.

Зменшення податкових сум може бути досягнуто виходячи за правові межі. Приховування об'єкта оподаткування, порушення у веденні бухгалтерського обліку, незаконне користування податковими пільгами. Основним критерієм щодо дій з податкової оптимізації можна назвати законність.

Існує метод, згідно до якого платник податку може зменшити суму нарахованих платежів за допомогою, так званих, «сірих» фірм. Підприємство, у своїх намірах оптимізувати суму податкових платежів, може перераховувати кошту на рахунки фіктивних фірм. За допомогою цього методу компанія має змогу збільшити податковий кредит, отримати вільні готівкові кошти. Цей метод є нелегальним і він може бути виявлений податковими органами. Відповідальність може бути у вигляді донарахування суми податку, або ж і зовсім дійти до кримінальної.

Важливо пам'ятати, в основі поняття мінімізації податкових платежів знаходяться законні методи, які не суперечать податковим нормам. Оптимізувати бізнес звісно варто, якщо існує подібна можливість, але діяти необхідно в межах правового поля. Ухилення від сплати податків неприпустиме. Мінімізація податкових платежів повинна ставити на меті не механічне зменшення податкових сум, а ведення ефективної системи

управління на підприємстві.

1. Податковий кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 13-14, № 15-16, № 17, ст.112) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. Лютова И. И. Международное налоговое планирование (проблемы двойного налогообложения) / И. И. Лютова [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mosgu.ru/nauchnaya/publications/professor.ru/Ljutova/>

СОСТОЯНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ БЕЛАРУСИ И НАПРАВЛЕНИЯ ЕЕ РАЗВИТИЯ

заведующий кафедрой **Яшева Г.А.**, студент **Тюрин Г.А.**
Витебский государственный технологический университет
(Республика Беларусь)

Инновационная модель развития стала господствующей для многих стран мира, в том числе и для Республики Беларусь. Анализ текущего состояния национальной инновационной системы (НИС) позволяет выделить ряд факторов, ограничивающих её развитие.

1. *Слабость основных структурных компонентов или подсистем НИС.* Особенно проблемной является подсистема финансирования, которая во многом обуславливает неэффективность остальных сегментов НИС. Уровень наукоёмкости ВВП в среднем за период 2005-2013 гг. остался на уровне 0,69 %, что на 2,3 % ниже значения данного показателя в странах-лидерах инновационного развития и на 1,4 % ниже уровня, достигнутого в 1990 г. Для обеспечения экономической безопасности страны этот показатель должен быть более 2,0 %. Наукоёмкость ВВП Беларуси в 2014 году составила 0,69 % [1, с. 40].

2. *Отсутствие эффективного налогового стимулирования инновационных процессов.*

3. *Низкая эффективность кадровой составляющей инновационной деятельности в Республике Беларусь.* Численность исследователей в расчете на 1000000 жителей в Республике Беларусь составила 3052 чел., что более чем в 2 раза ниже, чем в странах Европейского Союза [1, с. 23]. Негативным фактом также является снижение удельного веса исследователей с учеными степенями в общей численности исследователей. По показателю «новые степени кандидатов и докторов наук (МСКО) на 1000 человек в возрасте 25-34 лет, в %» Беларусь (0,4 %) значительно отстаёт от лидеров стран ОЭСР (Швейцария – 3,4 %, Швеция – 3,2 %, Финляндия, Португалия – 3,0 %) и близка к группе «догоняющих стран» (Мальта – 0,2 %, Турция – 0,3 %, Сербия – 0,5 %, Польша – 0,9 %) [1, с. 149-151].

Кадровая составляющая и уровень материально-технической базы науки при существующем уровне финансирования не позволяет ориентироваться на